

РЕЙТИНГ

ХПІ поліпшив показники в світовому рейтингу університетів

НТУ «ХПІ» продовжує динаміку в списку престижних вишів світу THE World University Rankings–2022, де посідає місце 1201+. Таким чином, харківський Політех вже третій рік поспіль покращує свої позиції за усіма напрямками. Всього у переліку представлено понад 1600 навчальних закладів з 99 країн світу. З 25 українських вищих навчальних закладів, які претендували на участь у рейтингу, до нього потрапили лише десять.

Зазначимо, що цього року харківський Політех поліпшив свої показники за всіма напрямками, тому його підсумковий бал підвищився майже на 10%.

Довідка:

Список World University Rankings від британського агентства Times Higher Education — всесвітній рейтинг університетів, який є найбільшим та різноманітним на сьогоднішній день, і вважається одним з найавторитетніших у світі, поряд із Шанхайським рейтингом та QS.

За матеріалами прес-служби НТУ «ХПІ».

«Бабин Яр, Дробицький Яр — Голокост кулями»

— під такою назвою відбувся в НТУ «ХПІ» захід до 80-річчя Голокосту. 30 вересня в Музеї історії харківського Політеху вшанували пам'ять безвинно загиблих у Бабиному Яру, урочищі поблизу Києва. 80 років тому 29–30 вересня 1941 року відбулася страшна трагедія — загибель майже 34 тисяч жертв мирного населення єврейської національності, серед яких переважно були діти, жінки, люди похилого віку... Протягом окупації Києва 1941–1943 рр. гітлерівськими військами в урочищі були розстріляні понад 100 тисяч чоловік, серед яких роми, українські націоналісти, радянські військовополонені, підпільники, хворі з психіатричної лікарні тощо. І хоча вже були відомі розстріли євреїв у Вінниці, Бердичеві та інших містах, саме Бабин Яр став відомим у світі українським символом Голокосту.

Студенти першого курсу навчально-наукового інституту економіки, менеджменту та міжнародного бізнесу (директор професор О.В. Манойлен-

ко) та навчально-наукового інституту енергетики, електроніки та електро-механіки (директор професор Р.С. Томашевський) з розповіді директора музею Ганни Бистріченко дізналися про жакливі події історії України ХХ століття: Голодомор, репресії, депортації, війни. Серед кривавих злочинів проти людства особливим цинізмом і жорстокістю визначається трагедія у Бабиному Яру. Доповідь про цю страшну трагедію та злочинні дії гітлерівців у Дробицькому Яру під Харковом у 1941–1942 рр. зробив доцент кафедри українознавства, культурології та історії науки, дослідник теми Голокосту — університетської партнерської програми Claims Conference — Артем Харченко.

В Бабиному та Дробицькому Ярах розташовані меморіали пам'яті про загиблих, які нагадують нам про ці жахливі події ХХ сторіччя. Людство обирає шлях — розвитку або деградації. І тому нам треба пам'ятати криваві уроки історії, щоб вони не повторювалися знову.

У нашій газеті (№9 від 28 травня 2021 р.) ми вже знайомили читачів зі студентами — переможцями II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з галузі знань

«Механічна інженерія», що проводився у квітні 2021 р. на базі Сумського державного університету. Сьогодні у нас в гостях Влада Іващенко та Анна Колачева (МІТ-Н420в), які завоювали II місце. Дівчата навчаються на 6 курсі в одній групі на кафедрі «Гідрравлічні машини імені Г.Ф. Проскури».

«Тема нашої роботи «Прогнозування робочих параметрів штангової насосної установки при видобутку нафти», — розповідає Влада. — Наше завдання полягало в тому, щоб спрогнозувати робочі характеристики установки для реальних умов експлуатації свердловин за допомогою інноваційного програмного модуля. Це було тим більш цікаво, бо модуль розроблений фахівцями нашої кафедри.

КОНКУРСИ

Національний фонд досліджень України

Учені НТУ «ХПІ» виконують 3 проекти Національного фонду досліджень України на загальну суму майже 15 млн. грн. Це спільний проект кафедри технології кераміки, вогнетривів, скла та емалей та кафедри фізичної хімії «Композиційні матеріали на основі кераміки для захисту від електромагнітного випромінювання»; кафедри фізичного матеріалознавства для електроніки та геліоенергетики — «Носимі генератори електроенергії»; кафедри матеріалознавства — «Розробка наукових основ створення нового класу надтвердих вакуумно-дугових наноперіодних композитних покриттів з різним типом міжшарових границь на основі нітридів перехідних металів». Це конкретний та переконливий приклад конкурентоспроможності результатів наукових досліджень, що ведуться вченими НТУ «ХПІ». Приклад, гідний наслідування.

Національний фонд досліджень України проводить два конкурси проектів з виконання наукових досліджень і розробок:

— «Передові дослідження в галузі математичних, природничих і технічних наук», метою якого є фінансування найкращих наукових проектів, спрямованих на вирішення фундаментальних та актуальних прикладних проблем математичних, природничих, технічних, біологічних, аграрних та медичних наук. Плановий загальний обсяг фінансування конкурсу — від 384,9 млн. грн. до 1 млрд. 903,9 млн. грн., а на 2022 рік — до 294 905,5 тис. грн.

Тематика проектів має відповідати принаймні одному з пріоритетних напрямів: фундаментальні наукові дослі-

дження у галузі математичних, природничих, технічних, біологічних, медичних та аграрних наук; прикладні наукові дослідження і науково-технічні (експериментальні) розробки у галузі математичних, природничих, технічних, біологічних, медичних та аграрних наук. До розгляду на конкурс не приймаються роботи, зміст яких становить державну таємницю.

— «Людина, суспільство, наука перед сучасними викликами: інноваційні дослідження в суспільно-гуманітарній сфері». Кращі колективні проекти наукових досліджень і розробок, спрямовані на підвищення конкурентоспроможності українського суспільства, розвиток людського та наукового потенціалу України, отримують фінансування НФДУ. Плановий загальний обсяг фінансування конкурсу — від 333,1 млн. грн. до 514,4 млн. грн., а на 2022 рік — до 78 392,5 тис. грн.

До конкурсу допускаються наукові розробки за напрямками досліджень, спрямованих на вирішення важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського та наукового потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та її сталого розвитку в умовах глобальних і регіональних викликів. Вони повинні мати інноваційний характер та спиратись на найсучасніші досягнення.

Конкурси проводяться з 01.10.2021 до 07.04.2022 року. Дати подачі заявок: з 12 жовтня по 16 листопада.

За довідками звертатися до завідувача НДЧ НТУ «ХПІ» Георгія Вікторовича Лісачука.

Вибороли «срібло» літньої Універсіади

20 вересня у Вінниці відбулося підведення підсумків XVI літньої Універсіади України та урочисте нагородження переможців і призерів змагань, приурочене до Міжнародного дня студентського спорту. Ми вітаємо збірну НТУ «ХПІ», яка набрала 1572 очки і посіла 2 загальнокомандне місце у своїй категорії вищих навчальних закладів! Кубок отримав голова правління спортклубу «Політехнік» нашого університету Андрій Колісниченко (на знімку).

Відзначимо, що турнір відбувався у різних містах України з 17 видів спорту. Честь нашої команди захищали 35 спортсменів, які взяли участь у змаганнях з легкої атлетики, водного поло (чоловіки), плавання та важкої атлетики.

Збірна з водного поло, до складу якої входили Владислав Без'язичний (СГТ-118а), Єгор Івахно (БЕМ-1119в), Олег Кремса (БЕМ-1020д), Єгор Подсолонко (БЕМ-820ж), Дмитро Мамонтов (КН-620), Артем Бакіров (Е-120б), Костянтин Медведєв (ХТ, 6 курс), Степан Євтушенко, Микита Клиженко,

Ігор Логвиненко (СГТ-М120), Мирон Сіробаба (ХТ105.8) зайняла 2 загальнокомандне місце.

Переможцями у своїй категорії стали наші плавці. Даяна Радченко (КІТ-419в) здобула три бронзові медалі у запливах на 50, 100, 200 м. Необхідні для загального успіху очки принесли також Софія Салінович (КІТ-117а), В'ячеслав Балашов (КІТ-619а), Ігор Німченко (СГТ-М120), Олександр Титов (БЕМ-118к), Михайло Бессаребенко (КН-218в) та Артем Сидоренко (Е-518б).

Найкращі результати на турнірі показала і команда наших легкоатлетів. Сніжана Демідова (СГТ-119) завоювала «срібло» у стрибках з жердиною, Ірина Рофе-Бекетова (ХТ-Н119к) була другою у забігу на 100 м з бар'єрами, Руслан Касьянов (СГТ-119с) здобув бронзові нагороди у стрибках у довжину та разом з Володимиром Следюком, Кирилом Белашевим (СГТ-120с) і Михайлом Журбіним (СГТ-118б) — в естафеті 4x400 м, на рахунку Віолетти Никоненко (СГТ-118а) «бронза» у стрибках з жердиною, а у Любові

Север'янової (СГТ-120с) — в забігу на 3000 м з перешкодами. Гарні результати показали також Андрій Петренко (СГТ-118а), Дарина Оморова (СГТ-119), Тамара Север'янова (СГТ-120с), Марина Курочкіна (БЕМ-1117г), Яна Лазарева (І-220в), Руслан Світличний (БЕМ-419а) та Борис Кузін (СГТ-118а).

У змаганнях з важкої атлетики Максим Лановенко (ХТ-117г) увійшов до «дванадцяти» найсильніших, заробивши 39 очок.

Марія Долгарева.

Розробили програмний модуль для видобутку нафти

Наш науковий керівник к. т. н., доцент Наталія Григорівна Шевченко — одна з фахівців, що займаються розробкою програми, описаної в роботі. Вона запропонувала нам взяти участь у конкурсі, допомогла визначитися з темою роботи, надала матеріали для дослідження, направляла нас у процесі написання роботи.

Другий етап конкурсу проходив у онлайн режимі, схоже було на захист диплома, але ми все одно хвилювалися, бо це зовсім інший рівень, наприклад, незнайомі члени комісії, незрозуміло, чого очікувати. Загальна атмосфера була добро-зичливою, що трохи заспокоювало. Приємно брати участь в заході такого роду і представляти наш рідний університет».

«У вільний від навчання час любимо читати книги, спілкуватися з друзями, ходити у кінотеатри, проводити час на свіжому повітрі, — доповнює Анна. — Група у нас дружна, ми з першого курсу разом, допомагаємо завжди один одному. Заняття в дистанційному режимі нам не заважають, але для нас краще ходити до університету та займатися в аудиторії. Ми вступили до НТУ «ХПІ» тому, що нас зацікавила дана спеціальність, важливу роль зіграла кількість бюджетних місць. З Владою ми найкращі подруги та живемо в одній кімнаті в гуртожитку.

Ми продовжимо вивчати цю тему та плануємо висвітлити її в магістерській роботі».

Розмовляв Владислав Назаренко.

На знімку: Анна Колачева, доцент Н.Г. Шевченко та Влада Іващенко.

14 жовтня — День захисників України

Це свято відзначається в українському суспільстві у день великого православного свята — Покрови Пресвятої Богородиці. Саме Покрова здавна була захисницею українського козацтва, а тепер і Українського війська. Це особливий день для тих, хто зі зброєю в руках боронить нашу землю, хто забезпечує мирне небо над Україною, хто готує нові покоління курсантів і офіцерів. Вітаємо усіх захисників і дякуємо вам за відданість Україні та її народу!

НОВІ ОСВІТНІ ПРАКТИКИ У НАВЧАННІ

З 27 вересня до 1 жовтня у Військовому інституті танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» пройшов семінар «Student centered Active Learning Methods» в рамках програми NATO Master Instructor Program.

Учасники розглянули питання актуалізації процесу навчання; формування позитивного навчального середовища; розуміння перспектив використання сформованих вмінь та знань; сутності оцінювання і його ролі в освітньому процесі; особливостей використання основних моделей оцінки; підтримки зворотного зв'язку, а також принципів розробки тестів і контрольних робіт.

Цей семінар став ще одним кроком на шляху впровадження й удосконалення в інституті професійної військової освіти відповідно до стандартів НАТО.

ВІДТОЧУЄМО НАВИЧКИ НА ПРАКТИЦІ

В останній тиждень вересня курсанти старших курсів факультету радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки пройшли практику, під час якої майбутні офіцери вдосконалювали своє вміння роботи з приладами радіаційної розвідки та контролю.

29 вересня в смт. Пересічне на території Державного спеціалізованого підприємства «Харківський державний міхобласний спеціальний комбінат» курсанти ознайомилися з особливостями будови та розміщення пункту захоронення

радіоактивних речовин (ПЗРР). Подібні заняття проводяться з метою підвищення ефективності підготовки майбутніх фахівців військ РХБ захисту. Курсанти на практиці відпрацювали можливі сценарії розвитку інцидентів з радіоактивними відходами (прогнозування радіаційної обстановки), дії під час ліквідації таких аварій (організації тимчасових могильників радіоактивних відходів), організацію радіаційної безпеки та ознайомилися з технічними засобами дозиметричного контролю персоналу комбінату, а також вимірювали гамма-бета випромінювання на визначених майданчиках ПЗРР з приладами МКС-У (ДП-5В), МКС-05 та ІД-02.

Олександр Срібний, офіцер відділення морально-психологічного забезпечення, лейтенант.

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Новини Німецького освітнього центру

Минув ще один рік роботи Німецького освітнього центру, який був насичений важливими та хвилюючими подіями, сповнений новими знаннями, успіхами та досягненнями. Сьогодні розповідаємо про найбільш видатні події у роботі центру за минулий навчальний рік.

11–14 травня 2021 року відбулась щорічна конференція-відбір для участі студентів у літніх програмах і навчання в магістратурі. Вона пройшла онлайн за участю чотирьох вищих навчальних закладів: Магдебурзький університет ім. Отто-фон-Геріке (OVGU), НТУ «ХПІ», НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського» та ДонНТУ (Покровськ). За результатами конференції 22 студенти НТУ «ХПІ» взяли участь у програмах німецького центру в Німеччині в 2021 році, що на сім чоловік більше, ніж минулого року. У підсумку протягом місяця інтенсивних занять 11 студентів другого курсу проходили мовну практику та 7 — виробничу. Для навчання в магістратурі OVGU за програмою подвійних дипломів відбір пройшли 5 політехніків.

Стипендію ім. Конрада Аденауера отримав у травні 2021 року Арсеній Святенко, випускник ННІ ХТ (біотехнологія і біоінженерія). Стипендія забезпечує повне навчання в магістратурі в німецькому університеті. За сприяння Німецького освітнього центру НТУ «ХПІ» Арсеній вступив до магістратури Магдебурзького університету ім. Отто-фон-Геріке за напрямом «біосистемна інженерія» та вже з 11 жовтня розпочав навчання в Німеччині!

У магістратурі німецьких університетів сьогодні навчаються 13 політехніків: 12 у Магдебурзі та 1 у Ганноверському університеті імені Готфріда Вільгельма Лейбніца.

У 2020/21 році в FHWS за програмою Еразмус+ навчалися 4 студенти. У зимовому семестрі Данило Кравченко (2 курс, БЕМ); у літньому семестрі Станіслав Іванов (2 курс, ЕЕЕ), Данило Левченко (2 курс, КН), Євгенія Пушкінська (3 курс, БЕМ). У зимовому семестрі 2021/22 н. р. за програмою Еразмус+ проходять навчання 3 студенти: Микола Райваховський (3 курс, Інфіз), Ксенія Попова (2 курс, СГТ), Ольга Савченко (2 курс, СГТ).

Одразу шестеро політехніків, слухачів Німецького освітнього центру, пройшли непростий відбір та потрапили до стипендіальної програми Sur-Place Фонду Конрада Аденауера на 2021/22 н. р. Стипендія Sur-Place призначена для фінансування навчання в Україні студентів східноукраїнських університетів, бакалаврів та магістрів всіх спеціальностей! Студенти щомісяця отримують стипендію у розмірі 100€ протягом 12 місяців та беруть участь у різноманітних соціально-політичних заходах Фонду. Стипендіатами стали: Ксенія Цеомашко (БЕМ); Віра Зімненко (Інфіз); Марина Бикова (СГТ); Ольга Савченко (СГТ); Ксенія Попова (СГТ); Микола Райваховський (Інфіз).

ІНЖЕНЕРИ МАЙБУТНЬОГО

Одна з ТОП-10 найбільш затребуваних спеціальностей

Кафедра біотехнології, біофізики і аналітичної хімії за підсумками прийому студентів до НТУ «ХПІ» в 2021 році є однією з найбільш успішних. Що ж приваблює абітурієнтів до цієї сфери, чим їм цікавий цей напрямок підготовки бакалаврів і магістрів у нашому університеті? Ми спробували розібратися в цьому, поспілкувавшись з викладачами й першокурсниками.

Створення нових якісних і доступних лікарських препаратів, харчових продуктів, захист навколишнього середовища є одним з найбільш актуальних питань в світовому масштабі, рішення якого неможливе без використання методів біотехнології.

Кафедра біотехнології, біофізики і аналітичної хімії НТУ «ХПІ» готує студентів за двома профілями: промисловою і фармацевтичною біотехнологією в рамках спеціальності 162 «Біотехнології та біоінженерія». Випускники кафедри є затребуваними в широкому діапазоні виробництв, дослідницьких установ, лабораторій та відділів з контролю якості продуктів — біотехнологічних, мікробіологічних, харчових, фармацевтичних, сільськогосподарських, екологічних тощо. Серед її випускників є начальники цехів, головні технологи, провідні пивовари, заступники директорів фармацевтичних вітчизняних виробництв, транснаціональних компаній (Roshen Confectionery Corporation, Procter&Gamble, Nestlé S.A., Scientific production association APEX PLANT limited liability company, Darnitsa Group, Bunge Ltd.), наукові співробітники медичних діагностичних лабораторій; кандидати технічних, біологічних, фармацевтичних наук, доценти і професори вищих навчальних закладів.

В даний час біотехнологія і біоінженерія входять в ТОП-10 спеціальностей, які є найбільш затребуваними і перспективними як в Україні, так і за кордоном. І це не дивно — за прогнозами, подальший розвиток біотехнологій спричинить перерозподіл ролей рослинництва і тваринництва з одного боку, і мікробного синтезу — з іншого, у формуванні продовольчої бази людства. Важливим аспектом сучасної біотехнології є спрямована регуляція життєдіяльності мікроорганізмів для вирішення екологічних проблем, створення біополімерів, які замінюють пластик, отримання екологічно чистої енергії. Розвиток біотехнології дозволить замінити величезні заводи хімічної промисловості екологічно чистими компактними виробництвами. Біотехнологія забезпечує виробництво лікарських засобів, харчових продуктів, створення трансгенних мікроорганізмів, рослин і тварин і т.п. Досягнення біотехнології використовуються практично у всіх областях науки і техніки, адже саме вона допомагає створювати якісні та недорогі продукти. Крім усього іншого, біотехнологія займається розробкою вакцин, недарма фармацевтичні концерни витрачають на біотехнологічні дослідження близько 20% бюджету.

Колектив кафедри біотехнології, біофізики та аналітичної хімії вітає першокурсників з початком заняття та запрошує абітурієнтів для отримання сучасної освіти в галузі біотехнологій та біоінженерії.

Анна Белінська, доцент кафедри біотехнології, біофізики та аналітичної хімії.

Діана Дідух (ХТ-421а), староста групи: «В рідному Запоріжжі мріяла отримати вищу освіту саме в Харкові! Де навчатися — в ХНУ ім. В.Н. Каразіна, чи в ХПІ — вирішувала недовго. В харківському Політеху на обраній спеціальності «Біотехнології та біоінженерія» дві групи, а значить можна знайти більше друзів! Тоді як в ХНУ — лише одна. Зараз ми, першокурсники, з задоволенням вивчаємо живі організми в лабораторії, де відчуваємо себе, як справжні дослідники в красивих білих халатах.

Ця спеціальність дуже затребувана і вступити на неї було досить складно. Я навчаюся на спеціалізації «Промислова біотехнологія» і в майбутньому бачу себе спеціалістом з контролю продукції на провідному підприємстві України, а може і Європи! Буду займатися створенням нових продуктів і організмів. Я вже відчула, що студентське життя в ХПІ різноманітне і дуже цікаве. Тут можна проявити себе у будь-якій сфері. Мені подобається, наприклад, активна діяльність студентської профспілки та «Студальнуса».

Катерина Лугова (ХТ-421б), староста групи: «З ХПІ та спеціальністю «Біотехнології та біоінженерія» познайомилася в Інтернеті. Мені скоріше хотілося приїхати до Харкова (я живу в селищі Нова Водолага, Харківської області), зайти до аудиторії і відчути себе студенткою! Вже зараз я прагну досягти своєї мрії — створити універсальну вакцину чи медичний препарат для лікування багатьох хвороб людства. Впевнена, що в харківському Політеху в мене все вийде!

У найближчому майбутньому буду прагнути підвищити рівень знання англійської мови, щоб мати можливість пройти практику в одному з європейських університетів, з якими співпрацює ХПІ».

Ілля Красніков (ХТ-421а): «До вибору майбутньої спеціальності я поставився дуже серйозно, вивчав пропозиції різних університетів Харкова в сфері біотехнології. «Біотехнологія та біоінженерія» — зупинився на цій спеціальності в Харківському політехнічному, який відвідував у Дні відкритих дверей, проводив «Канікули з Політехом». І зараз ще більше впевнююся в правильності свого вибору, заняття проходять дуже цікаво з використанням спеціального обладнання. Викладачі дуже уважно ставляться до наших запитів, допомагають у пошуку потрібної літератури, в тому числі, англійською мовою. Мені й деяким іншим першокурсникам довелося брати участь у проведеної Ночі науки. Як цікаво було розповідати школярам про науку, демонструвати їм досліди! Мені в університеті дуже подобається!»

На знімку Ігоря Гаєвого (зліва направо): Ілля Красніков, доцент Анна Белінська, Діана Дідух, Катерина Лугова.

«Арт Рандеву» для першокурсників

16 вересня Палац студентів НТУ «ХПІ» запросив першокурсників на концерт «Арт Рандеву». Вони не лише мали змогу подивитися яскраве шоу, а познайомитися з колективами нашого ПС. Хіт-театр «Мій проект», вокал-шоу бенд «Сузір'я», ансамбль народного танцю «Україна», колектив сучасного та спортивного бального танцю «Триумф», циркова студія «Бенефіс» та ще багато акторів — учасників художніх колективів — представляли нові номери, викликаючи захоплення у глядачів, зриваючи гучні оплески.

— Мене вразила нова програма, — говорить одна із організаторів концерту, голова студентської профспілки Анастасія Тарабанова. — Колективи, що виступали сьогодні, доклали максимум зусиль, аби концерт запам'ятався і залишив лише позитивні враження. Я із захватом спостерігала за дійством на сцені і запрошую усіх насолодитися виступами в Палаці студентів. Це зовсім інше враження, ніж від перегляду відео в інстаграмі.

Під час концерту розігрувалися призи від студентської профспілки, і переможці отримали солодкі подарунки, книги про Харківський політехнічний, флешки, power bank і запрошення до оновленого зоопарку. А по завершенні першокурсники могли поспілкуватися з керівниками та учасниками колективів, дізнатися

багато цікавого про їх роботу і приєднатися до дружної творчої сім'ї Палацу студентів.

Підготувала Марина Абрамчук.

Триумф Анастасии Терновской

Большая сцена, яркие декорации, артисты, которые не просто двигаются под музыку, а получают от этого радость и удовольствие, танцуют «чувствами». Сразу видно, что коллектив веселый и дружный. Ведущий объявляет о 2 месте в Студвесне 2021! Вместе с другими ребятами прыгает от радости и Настя Терновская. Это сценка из жизни ансамбля современного и спортивного бального танца «Триумф», его действительно «триумфального» выступления на ежегодном фестивале студенческой самодеятельности.

Анастасия Терновская (ХТ-318), участница ансамбля, учится на 4 курсе на кафедре «Технология переработки нефти, газа и твердого топлива».

«Я окончила колледж Национального фармацевтического университета с «красным» дипломом и поступила сразу на 2 курс на бюджет в НТУ «ХПИ», — рассказывает Настя. — Я даже по-

лучаю повышенную стипендию! Преподаватели кафедры очень отзывчивые люди, всегда можно обратиться к ним за помощью. Весной из-за карантина пришлось учиться онлайн, хотя было и смешанное обучение, что мне больше нравится.

Вместе с подругой Елизаветой Чижевской, с которой учусь в одной группе, начали заниматься в ансамбле современного и спортивного танца «Триумф» Дворца студентов ХПИ. Я люблю танец, движение и очень рада, что в коллективе нашла много единомышленников. Мы постоянно разучиваем новые танцы, «Триумф» развивается, помогает расти и нам. Приятно отметить, что за участие в ансамбле нам начисляют 2 дополнительных балла к стипендиальному рейтингу.

«Триумф» — это сплоченный коллектив, в который хочется возвращаться всегда, это наша семья! Мы всегда рады всем новым участникам! А еще мне удастся выкроить время для чтения и игры на гитаре. Моя цель — саморазвитие и самосовершенствование, хотелось бы в будущем поступить в магистратуру».

Стать настоящим профессионалом помогает Насте работа в должности инженера на родной кафедре, а прежде она успела потрудиться в «Украинском научно-исследовательском институте экологических проблем» (УкрНИИЭП).

Очередная задача Насти сегодня — получить диплом бакалавра. И мы желаем ей дальнейшего воплощения ее целей. Уверены — у нее все получится!

Подготовил Владислав Назаренко.

Заседание кафедры «Автоматизированные электромеханические системы»

23 сентября было посвящено отчету профессора Владимира Борисовича Клепикова за 45-летний период заведования кафедрой. В заседании принял участие ректор университета профессор Е.И. Сокол.

— Кафедра, как и университет в целом — это моя жизнь, — говорит Владимир Борисович. — Мне удалось создать здесь новое научное направление «Динамика электромеханических систем с отрицательным вязким трением», в рамках которого открыто явление усиления колебаний нелинейностью характеристики сил трения, защищены 21 кандидатская и 3 докторских диссертации, написана монография. Мы инициировали и развиваем исследования по использованию нейронных сетей и генетических алгоритмов в управлении электроприводами. Открыта подготовка инженеров по новой специализации по мехатронике и робототехнике, особое внимание в учебных планах уделено электроприводу электромобилей, был создан специализированный совет, в котором защищены 17 докторских и 82 кандидатских диссертаций.

Повышению авторитета ХПИ и кафедры способствовала консолидация ученых и специалистов в области электропривода. В сложные годы экономического спада в Украине кафедра выступила инициатором проведения в 1993 году ставшей затем традиционной ежегодной Международной конференции «Проблемы автоматизированного электропривода. Теория и практика». В 24-х конференциях участвовали ученые и специалисты из 30 стран мира. Общественному признанию выдающейся роли ХПИ способствовало создание Украинской ассоциации инженеров-электриков со штаб-квартирой в нашем вузе, утверждение заведующего кафедрой председателем научно-методической комиссии МОН Украины, заместителем председателя экспертной комиссии ВАК Украины по присуждению научных степеней, членом экспертной комиссии по присуждению Государственных премий в области науки и техники.

И особым своим вкладом считаю инициативу и организацию создания установленного в электрокорпусе памятника основателю украинской электротехнической школы профессору П.П. Копняеву, основателю нашей кафедры.

Участники заседания утвердили отчет своего заведующего, отметив его огромный вклад в становление и развитие кафедры, поблагодарили его за многолетнюю эффективную работу, сердечно и тепло говорили о его влиянии на профессиональный рост каждого преподавателя и сотрудника и вручили памятный подарок — звезду, названную его именем — Klerikov Vladimir Borisovich.

Профессор Вера Шамардина.

ТРУДОУСТРОЙСТВО

Когда профессия по душе

Какую профессию выбрать, чтобы она была востребована на рынке в будущем? Какая профессия принесет и удовольствие, и финансовое благополучие, будет по душе и по силам? Свой выбор в 2015 году сделали тогдашние абитуриенты, поступив в НТУ «ХПИ». Здесь они получили неоценимый багаж знаний, которые помогут во многих ситуациях на жизненном пути.

Данил Зацаринный, выпускник кафедры турбиностроения:

«Первое время освоение профессии давалось сложно: в школе упор делался больше на языки, чем на физику и математику, и кажется, что за два первых года в университете я выучил математики больше, чем за 11 лет школы. Мне просто хотелось получать стипендию, которой я лишился на один семестр из-за тройки по сопромату. Предметы по специальности были сложные, но наши преподаватели делали все, чтобы мы, студенты, понимали и усваивали материал. А уж заведующий кафедрой А.П. Усатый, профессор А.И. Тарасов, доцент А.В. Лапузин по-настоящему «подогревали» интерес к своему предмету.

На заводе «Турбоатом» дважды проходил преддипломную практику. Именно здесь я начал понимать слово «практика»: здесь нам показывали не длинные формулы, а ступени настоящих рабочих лопаток двигателя. Годы обучения в Политехе дали мне многое, и я говорю не только о двух дипломах о высшем образовании. Здесь я нашел друзей, хобби, которому посвящал много времени. Я хотел писать эскизы и выступать, хотя очень боялся сцены, и КВН помог мне справиться с этим страхом. Наша команда участвовала в играх Харьковской городской молодежной лиги КВН, в региональных играх Лиги

Смеа. Мы получили прекрасный опыт общения и работы в команде.

К сожалению, мне не довелось работать по специальности, но у меня с друзьями своя частная компания, занимающаяся рекламой, я общаюсь с людьми, решаю задачи и добиваюсь целей. Первокурсникам желаю найти себя и никогда не бояться заниматься тем, к чему лежит душа!»

Диана Калиниченко, студентка кафедры технологии жиров и продуктов брожения:

«Образование, которое дает наша кафедра, универсальное. Я всегда мечтала реализовать свои теоретические знания на практике. Когда мы изучаем технологии пищевых продуктов, то рассматриваем процесс с химической, технологической точек зрения, с точки зрения работы и устройства оборудования, что является очень важным для инженера-технолога пищевой промышленности. Несмотря на то, что моя специализация «Технология жиров», я окончила академию пивоварения «ABInBeV Efes Украина» с отличием и получила приглашение на стажировку в компании. Имея фундаментальные теоретические знания, я переквалифицировалась из специалиста в технологиях жиров на пивовара и поступила в магистратуру на специальность «Бродильные технологии». С уверенностью скажу, что моя мечта сбылась! Я работаю в международной компании, которая даёт мне возможность развиваться. Мои единомышленники — умные и целеустремленные люди».

Екатерина Машталер, выпускница кафедры технологии жиров и продуктов брожения:

«В декабре 2020 года я получила степень магистра по специальности «Технология продуктов брожения и виноделия», сейчас стажировюсь на Харьковской пивоварне компании с мировым именем «AB InBev Efes Украина».

С первого дня учёбы я не сомневалась в выборе специальности. Где еще найдете симбиоз химии, биологии, инженерии и знаний, которые помогут даже в быту? Выпечка хлеба, приготовление кваса, пива, перегонка спирта — это все связано с брожением. Такие предметы, как высшая математика, химия, физика, иностранные языки, специальные предметы формировали у нас научный и творческий подход. Это позволило самостоятельно строить задачи, решать их в теории и на практике, делать выводы, вникать в суть процессов. Можно написать дипломный проект, создать научную работу и даже изобрести и запатентовать новый напиток! Мы ездили на экскурсии на предприятия разных направлений — мыловаренные, пивоваренные, солодовенные, мясоперерабатывающие и др., где могли вживую увидеть масштабы производства и наглядно изучить технологии.

А что же касается карьерных перспектив? Наверное, не найти более стабильного и востребованного направления, чем пищевая промышленность! Выпускники кафедры жиров и продуктов брожения — специалисты широкого профиля с возможностями трудоустройства на любом

пищевом предприятии: от маслоперерабатывающего завода-гиганта или кондитерской фабрики до винодельни или частной пивоварни, в том числе собственной. Откуда я это знаю? По опыту многих выпускников до меня, некоторые из них — мои коллеги, многие на руководящих должностях, и не только в Украине.

В трудоустройстве не последнюю роль играют наши преподаватели, которые рекомендуют работодателям подходящие кандидатуры, устраивают ярмарки вакансий и встречи с руководителями предприятий. За время учёбы кафедра становится твоей семьёй, а в семье своих не бросают! Благодаря сотрудничеству университета с компанией AB InBev Efes Украина, я поступила в Академию Пивоварения. И мне предложили работу над проектом по контролю качества в пивоваренном производстве «Рогань», внедрением которого я сейчас и занимаюсь.

Не бойтесь вызовов! Развивайтесь, учите языки и точные науки! А реализовать ваши амбиции и воплотить их в жизнь поможет выбор специальности по душе и всесторонняя поддержка сотрудников кафедры!».

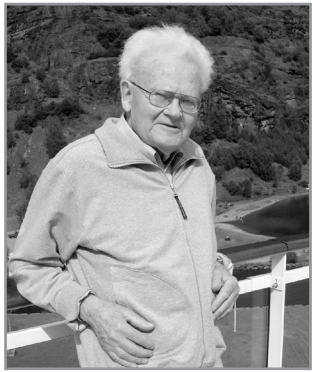
Алена Кальченко, выпускница кафедры «Информационно-измерительные технологии и системы»:

«Время, проведенное в Политехе, я вспоминаю с радостью и теплотой, учиться здесь весело и интересно. Со второго курса я начала работать в лаборатории кафедры ИИТС, где наша команда с нуля создавала сложные электронные устройства. Благодаря этому опыту, произвести мелкий ремонт бытовой техники для меня не составляет труда.

Сейчас я работаю не по специальности, но моя профессиональная деятельность напрямую связана с метрологическими услугами и оборудованием. На этом жизненном этапе я абсолютно довольна полученным образованием. Студентам и будущим абитуриентам хочу пожелать не бояться сложностей и сделать правильный выбор профессии. НТУ «ХПИ» предлагает разные специальности и даёт возможность получить качественное техническое образование».

Подготовила Елена Мочалова, директор Центра карьеры НТУ «ХПИ».

Приклад чесного служіння науці

4 жовтня 2021 року минуло 100 років від дня народження чудового вченого і педагога, доктора технічних наук, професора, який понад 20 років очолював кафедру теорії механізмів і машин, О.А. Грунауера. Ще до війни Олександр Адольфович вступив до нашого інституту, але навчання перервали трагічні події. Військові роки він провів на трудовому фронті в Барнаулі. Працював по 14 годин без вихідних і свят, налагоджуючи верстати для виробництва деталей танків і двигунів. Після війни повернувся до Харкова і продовжив навчання. Після закінчення інституту Олександр Адольфович працював на посаді начальника електростанції у місті Вятські Поляни. Але доля знову привела його у рідний політехнічний інститут, де він після навчання в аспірантурі захистив кандидатську, а потім і докторську дисертації і очолив кафедру теорії механізмів і машин.

Професор О.А. Грунауер по праву вважався одним із провідних фахівців країни в області регулювання і механіки теплових двигунів. Він дав путівку в життя десяткам претендентів на кандидатський і докторський ступені. У 1980 році став заступником голови методичної комісії Мінвузу СРСР із теорії механізмів і машин. Підготував принципово новий навчальний курс, який базується на аналітичних (а не на графічних, як було в той час прийнято) методах дослідження механізмів і став активно пропагувати по всій країні використання комп'ютерної техніки при розв'язанні задач ТММ як у навчальному процесі, так і в інженерній практиці. Олександр Адольфович відрізнявся незмінно доброзичливим ставленням до співробітників, аспірантів і здобувачів наукових ступенів. Та при цьому Професор був вимогливим і справедливим керівником. Студенти любили його лекції, які відрізнялися глибиною, доказовістю і лаконічністю, містили багато прикладів із новітніх практичних розробок, що викликало незмінний інтерес аудиторії.

О.А. Грунауер усім своїм життям показав приклад чесно-го служіння науці та справі виховання технічної еліти нашої країни. Такі люди залишають найкращі спогади в душах його численних учнів, які назавжди будуть з сердечним теплом зберігати пам'ять про свого Вчителя.

Колектив кафедри ТММіСАПР.

Професор В.П. Шапорев

Час нікого не щадить. 19 вересня на 79 році пішов з життя завідувач кафедри хімічної техніки та промислової екології НТУ «ХПІ», доктор технічних наук, професор В.П. Шапорев.

Валерій Павлович свого часу закінчив кафедру, яку потім очолив у 1999 році. Але між випуском та викладацькою діяльністю він багато років працював у НДІ «НІОХІМ», де пройшов шлях від лаборанта до завідувача лабораторії. За скупими та сухими фактами про трудову діяльність стоїть талановитий вчений та прекрасний керівник. Прізвище Валерія Павловича Шапорева добре відомо у світі виробників соди, адже багато років він працював саме над вирішенням проблем, що виникають під час виробництва цього найважливішого хімічного продукту. Відходи содового виробництва, які не містять важких металів, Валерій Павлович запропонував використовувати в якості консервантів при зберіганні овочів у великих обсягах — ця технологія успішно була запроваджена ще у 90-х роках. Займався також він і ніткоподібними кристалами — це й досі не до кінця вивчена галузь знань.

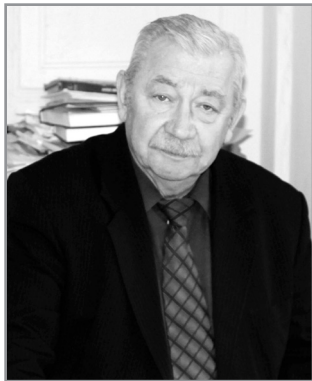
Захистивши докторську дисертацію у 1995 році, коли науці взагалі майже не приділяли уваги в нашому суспільстві, В.П. Шапорев продовжував викладацьку діяльність та вірив у вітчизняну науку. За своє життя був науковим керівником безлічі аспірантів та докторантів — точну кількість співробітників кафедри не змогли підрахувати, але мабуть це й не так важливо. Валерій Павлович завжди приходив на допомогу всім, не дивлячись на особисті стосунки. Він міг через тиждень після

консультації викликати до себе та запропонувати альтернативний, новий підхід до вирішення проблеми — хоча здавалося, що при першій консультації вже все вирішено.

На посаді завідувача кафедри завжди відстоював інтереси колективу, хоча потім міг влаштувати так звані «розбори польотів», але завжди у коректній формі та у спокійному тоні. Підтримував молоді, всі її ініціативи сприймав позитивно, але вчив прислухатися до порад старших.

Студенти завжди говорили, що Валерій Павлович «добрий». Але всі співробітники кафедри знали, що за добротою прихована не м'якість, а мудрість, яка дозволяла вирішувати конфліктні ситуації з найменшими втратами, розвивати кафедру, вчила не гнатися за регаліями... Мабуть найбільше нам буде не вистачати його мудрості. А ще віршів — їх Валерій Павлович міг читати годинами, причому частина з них була власними, але він це приховував.

Колектив кафедри ХТПЕ висловлює щирі співчуття родині Валерія Павловича та назавжди збереже світлу пам'ять про нього.

Професор М.Д. Узунян

Прошёл год с того дня, когда ушёл от нас доктор технических наук, профессор кафедры «Интегрированные технологии машиностроения» им. М.Ф. Семко Матвей Данилович Узунян.

Он принадлежал к тому поколению, которое в Великой Отечественной войне не могло участвовать по возрасту, но на себе прочувствовало, что такое фронт, боевые действия, которые несколько раз перекатывались через наши края, послевоенная разруха.

Затем были учеба в ХПИ, работа на заводе имени Малышева. В ХПИ он стал аспирантом Михаила Федоровича Семко. Здесь, на кафедре «Резание материалов и режущие инструменты», Матвей Данилович начинает исследования, которые заканчиваются защитой кандидатской, а затем и докторской диссертаций. При активном участии М.Д. Узуняна на заводе «Электротяжмаш» был создан один из первых участков алмазной заточки режущих инструментов, который стал настоящей лабораторией промышленного опыта. Научные разработки Матвея Даниловича представляют интерес с научной, учебной и с производственной точек зрения. Многочисленные публикации, в том числе и монографии, утвердили его признанным авторитетом в области исследований физики процессов резания алмазным инструментом.

География известности Матвея Даниловича не ограничивается одним нашим регионом. Москва, Петербург, Курск, Одесса, Киев, Миш-кольц, Будапешт, Магдебург, Нью-Дели — далеко не полный перечень

городов ближнего и дальнего зарубежья, где живут ученики и соратники по научным исследованиям Матвея Даниловича.

С момента утверждения спецсовета по защите диссертаций он был учёным секретарём, затем членом Совета. Многократно был оппонентом кандидатских и докторских диссертаций, рецензировал научные труды.

Студенты, которым повезло учиться у талантливого преподавателя, который с большим достоинством и искусством преподавал технические дисциплины, с теплом вспоминают своего учителя.

Профессор М.Д. Узунян — автор девяти монографий, более чем 200 научных статей, в том числе и в зарубежных изданиях, подготовил 9 кандидатов технических наук.

Матвей Данилович был прекрасный семьянин, дедушка и прадедушка, успешный поддержать на руках правнучку. Память об этом прекрасном человеке навсегда останется в наших сердцах.

Колектив кафедри «Интегрированные технологии машиностроения» им. М.Ф. Семко.

Художники Політеху, або Музейна складова галереї «ART KhPI»

За часів СРСР альбоми малюнків О. Бекетова не видавалися, а в незалежній Україні мізерним накладом вийшло лише два видання, в яких були представлені кольорові репродукції картин архітектора, щоправда, в низці інших спеціальних видань можна побачити кілька його робіт олією чи аквареллю, на жаль, інколи лише у чорно-білому варіанті. У 2014 р. з'явилася мистецтвознавча розвідка Ольги Денисенко «Живопис архітектора О. Бекетова» — фактично перше дослідження цієї грані таланту архітектора. І все-таки широкому загалу Бекетов-художник невідомий. Остання виставка, де демонструвалися оригінали майстра, була у 2012 році у «Вітальні на Дворянській» корпорації «Рубаненко і партнери». Можливо, у 2022 році, ювілейному для О.М. Бекетова, буде влаштована виставка картин із фондів Харківського художнього музею та родинного зібрання академіка? Додамо, що користуються популярністю живописні роботи архітектора й серед колекціонерів, однак, за свідцтвом експерта, по Харкову блукає понад 30 підробок, за які просять чималі гроші.

Друга «зала» нашого віртуального музею присвячена найближчому другу Олексія Миколайовича та колезі по викладацькій роботі в ХТІ і пізніших модифікаціях цього закладу **Михайлу Родіоновичу Пестрикову (1864–1930)**. Син купця з Калуги, Михайло 1893 р. закінчує Імператорську академію мистецтв у Санкт-Петербурзі і невдовзі опиняється у Харкові, де вже 1895 року завідує Школою рисунку та живопису М.Д. Раєвської-Іванової, пізніше викладає у школі малювання і живопису при міському Художньо-промисловому музеї, у Харківському міському ремісничому училищі, Харківському художньому училищі. З 1900 р. до кінця життя викладає у Харківському технологічному інституті, де читає курси з архітектурного креслення й проектування, рисунка та акварелі. У 1912–1916 роках був головою правління Товариства харківських художників. Крім станкового живопису, багато займався монументально-декоративним розписом. Співпрацював із О. Бекетовим, 28 років жив із ним в одному будинку (зараз — вул. Дарвіна, 37), був автором єдиного прижиттєвого живописного портрета академіка (знаходиться у Харківському художньому музеї). Сьогодні відомий харків'янам як оформлювач інтер'єрів споруд, побудованих за проектами Бекетова. Нікого не залишає байдужим «трапезна» у неоросійському дусі в будинку, який архітектор будував для себе (зараз — Будинок вчених), приваблюють розписи залу в будинку Харківського медичного товариства (вул. Пушкінська, 14) та садиби професора М.Л. Залеського (вул. Скрипника, 7). Не збереглися два храми, побудовані за проектами О. Бекетова і розписані М. Пестриковим. Спадщина художника належним чином не зібрана, не досліджена і не видана, хоча пам'ять про митця формально вшанована — з 2015 р. одна з вулиць Харкова носить його ім'я. Як педагог, Михайло Родіонович славився «методичною бездоганністю» і великою увагою до учнів. Серед його вихованців — відомі митці: В. Аверін, О. Дейнека, Б. Косарев, Г. Цапко, О. Лейбфрейд.

Третя «зала» присвячена **Борису Кузьмичу Рудневу (1879–1944)**, випускнику механічного відділення ХТІ 1916 р. Інженер-технолог за освітою і художник-аматор, він став рятівником художніх цінностей Лебединщини у роки Громадянської війни і фундатором Лебединського художнього музею. Цілоком справедливо з 2008 року цей музей носить ім'я нашого земляка. Борис народився у Харкові, до інституту вчився

у реальному училищі. У 1907–1912 рр. відвідував художню студію «Голубая лилия», яку вів його друг, художник-авангардист, учень І. Рєпіна Євген Агафонов. У Лебединському художньому музеї збереглися етюд Руднева «Засніжений хутір», «Хутір влітку», «Біла річка» і два портрети Бориса Кузьмича пензля Є. Агафопова. У 1910–1918 рр. Руднев працював фотографом у Музеї красних мистецтв та старожитностей при Харківському університеті. Влітку 1918 р., коли в Харкові почався голод, Варвара Демченко, сестра Бориса, запросила його до Лебедина, де з продуктами було непогано. Приїхавши, Руднев побачив жахливу картину пограбувань панських маєтків і нищення пам'яток мистецтва. Особливо його вразило те, що зробили варвари з садибою Капністів у селі Михайлівка. Як музейник із 8-річним стажем і просто як культурна людина, він не міг це сприймати як «неминуче зло» при соціальних катаклізмах. Як не дивно, він знайшов одностудця в особі Юрія Івановича Базавлука, який невдовзі став у Лебедина головою ревкому. З садиб Капністів, Анненкових, Хрущових, Красовських, Бразолів вдалося вивести навіть деякі старовинні меблі, не кажучи про картини і предмети декоративно-ужиткового мистецтва. Про цінність врятованого говорити той факт, що п'ять портретів з картинної галереї Капністів були залучені Сергієм Дягилевим на виставку історичного портрету, яка відбулася в Таврійському палаці Петербурга у 1905 році, а деякі інші твори з Михайлівки демонструвалися 1902 року на виставці XII всеросійського археологічного з'їзду у Харкові. Знайшовся й приміщення, і з 20 листопада 1918 р. випускник «Техноложки» ледь не самотужки почав створювати музейну експозицію, відкриту для відвідувачів 23 березня 1919 р. Три переїзди, ідеологічний тиск, намагання центральних музеїв забрати до столиці найцінніші експонати і навіть намір місцевої влади у вересні 1941 р. спалити музей, якщо його не вдасться евакуювати (а його кинули напризволяще) — усе це були «квіточки» у порівнянні з тим, що пережив Руднев під час окупації. Читаючи щоденник, який директор музею вів з 2 вересня 1941 р. по 7 червня 1944 р., і його листи та пояснювальні записки вже після звільнення Лебедина радянськими військами, ми можемо зрозуміти, якою мужньою і відданою Мистецтву людиною був Борис Кузьмич. Адже музей намагалися пограбувати не тільки німецькі офіцери (щоб не віддавати музейні твори, Руднев часто давав власні художні роботи), а й «свої», і йому час від часу доводилося цілодобово чергувати у музеї (одного разу, щоб примусити директора залишитися вдома, грабіжники намагалися підпалити його квартиру, де він жив із дружиною Ліною та донькою Аллою). А після звільнення Лебедина від загарбників — замість подяки за збережені культурні цінності — звинувачення у співробітництві з фашистами, не виплата зарплатні по півроку, хвороба і передчасна смерть у 64 роки.

Серед тих, кому майже бути присвячені окремі зали нашого віртуального музею, випускник ХТІ 1900 року **Гнат Мартинович Хоткевич (1877–1938)**, який відомий не лише як письменник, музикант, театральний режисер, самовідданий громадський діяч, педагог, але й як художник-аматор. Його ніжні акварелі, написані переважно на Гуцульщині, передають атмосферу Карпат так живо, що глядач мимоволі занурюється в ці пейзажі. Недарма один із циклів оповідань він назвав «Прські акварелі». Такі оповідання як «З гір потоки!», «Самітна смерічка», «Жаль за горами» та інші сповнені яскравих візуальних образів і захоплюють своєю емоційністю.

Олексій Опанасович Кокель

(1880–1956), уродженець Чувашії, учень І. Рєпіна в Академії мистецтв, більшу частину життя (з 1916 р.) прожив у Харкові, викладав спочатку у Художньому училищі, а у 1921–1923 роках став першим ректором Художнього інституту. У 1930–1956 рр. (з перервами) працював (за сумісництвом) доцентом на кафедрі образотворчого мистецтва інженерно-будівельного інституту, який деякий час входив до складу ХПІ. Вже дипломна робота Кокеля «В чайной» (1912) не тільки принесла авторові заслужену нагороду — поїздку до Італії, але й була високо оцінена європейськими експертами на XI Міжнародній виставці «Сецесіон» у Мюнхені 1913 року. «Чувашський Рафаель» був не лише «кондовим» реалістом (а за радянських часів йому довелося стати соц-реалістом), він шукав нові шляхи зображення в манерах імпресіонізму, пуантилізму, посткубізму. Серед його учнів — відомі митці: М. Деревус, Б. Косарев, П. Шигимага, С. Жердзіцький, Й. Карась, Л. Каплан та інші. У селі Тархани, колишньої Симбірської губернії, відкрито меморіальний будинок-музей художника, де від 2007 р. проводяться Міжнародні коке-левські пленери; у Чебоксарах вулиця і дитяча художня школа носять ім'я найвідомішого художника-чуваша, у Харкові на вулиці Митрофанівській встановлено меморіальну дошку на будинку, де мешкав митець.

Останні два роки життя (1921–1922) непересічного майстра пензля **Костянтина Петровича Пинєєва (1868–1922)** теж були пов'язані з Політехом: в цей час він викладав на робітничому факультеті Харківського технологічного інституту. Випускник Імператорської академії мистецтв, учень В.Е. Маковського, Пинєєв був учасником багатьох загальноросійських виставок, зокрема й передвижницьких. Недарма, відправляючи Пинєєва до Харкова на викладацьку роботу, Маковський і Рєпін подарували йому кілька своїх етюдів «за усердие и преданность искусству». Сьогодні роботи художника знаходяться у 7 музеях колишнього СРСР, близько 50 — у Харківському художньому музеї. Виставка його спадщини, яка відбулася в Харкові у 2018–2019 роках, наочоно продемонструвала неординарний талант майстра, який вмів вдало відтворити і жанрову сцену, і пейзаж, і психологію портретованої людини.

Обсяг статті не дає можливості зупинитися на характеристичних інших визначних особистостях у галузі образотворчого мистецтва, пов'язаних із харківським Політехом, зокрема розповісти про **Миколу Уварова** (див. про нього нарис у газеті «Політехнік» №7 від 27.04.2021), **Валентина Фельдмана**, **Миколу Бурачека**, **Семена Міляєва**, **Петра Шумова** та деяких інших діячів минулих двох століть, однак і наведений фактаж демонструє багатство художньої традиції, яку намагається вивчати і продовжувати галерея «ART KhPI».

Михайло Красиков, професор кафедри українознавства, культурології та історії науки, директор галереї «ART KhPI».
На знімку: О. Кокель. Безпритульник Ванька. 1924 р. Полотно, олія.

